

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рж1 у 403/2025
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, судија Јелена Ивановић, у предмету предлагача АА из ..., ..., чији је пуномоћник Марко Радојковић, адвокат из ..., ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 703/25 од 14.11.2025. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је дана 17.12.2025. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и потврђује решење Управног суда Р4 у 703/25 од 14.11.2025. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова поступка.

Образложење

Предлагач је дана 01.12.2025. године поднео Врховном суду жалбу, преко Управног суда (примљену у Врховном суду 05.12.2025. године), против решења Управног суда Р4 у 703/25 од 14.11.2025. године, којим је одбијен као неоснован његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У ћу 44821/23 и одбијен захтев подносиоца приговора за накнаду трошкова поступка.

У жалби је навео да је од дана пријема тужбе у суду протекло више од двадесет седам месеци, а да је предмет неактиван и да суд неблаговремено спроводи прописане процесне радње, те се једином бави истрагом тужилаца, пуномоћника тужилаца и јавнобележничким овереним пуномоћјем, а друге законом прописане радње не спроводи. Указао је да предмет није чињенично и правно сложен, као и да је кашњење у процесним радњама проузроковано неактивношћу Управног суда, а не понашањем тужиоца и делимичним понашањем тужене. Додао је и да поступак има карактер својинско-правног спора који је једноставнија ствар, а спроводи се у роковима који нису дужи од 60 дана. Предложио је да Врховни суд усвоји жалбу, преиначи решење Управног суда Р4 у 703/25 од 14.11.2025. године, тако што ће усвојити приговор предлагача и утврдити да је поступањем у предмету Управног суда У ћу 44821/23 повређено право предлагача на суђење у разумном року, те наложити поступајућем судији у наведеном предмету да у року од 30 дана од дана пријема решења спроведе потребне процесне радње ради решавања ове правне ствари, а предлагачу досудити трошкове поступка.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15 и 92/23) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15 и 14/22), Врховни суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11... 10/23) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Из списка предмета Управног суда Р4 у 703/25 и У ћу 44821/23 произлази да је предлагач дана 22.08.2023. године поднео Управном суду тужбу против туженог Републичког геодетског завода, због ћутања управе. Решењем Управног суда од 06.12.2023. године је наложено подносиоцу тужбе, адвокату Адријани Ђинђић из ..., да достави суду оверено пуномоћје за заступање тужиоца, по ком је поступљено дана 16.10.2024. године. Тужени орган није поступио по захтеву суда од 21.10.2024. године за доставу списка и одговора на тужбу, који је према доставници у списима примио 27.11.2024. године, а ни по поновљеном захтеву суда од 25.09.2025. године, који му је, према доставници у списима, уручен дана 26.09.2025. године. Управни спор је окончан пресудом 21 У ћу 44821/23 од 04.12.2025. године, која је експедована из суда дана 12.12.2025. године.

Ожалбеним решењем одбијен је као неоснован приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У ћу 44821/23, са образложењем да је суд активно предузимао радње у претходном поступку како би створио процесне услове за одлучивање у овој управној ствари. Посебно су узета у обзир општа запажања Европског суда за људска права, која указују да се у једноставним предметима, у које спада и предмет подносиоца приговора, формиран по тужби због ћутања управе, разумним роком сматра трајање поступка до две године. Међутим, како Европски суд за људска права није дефинисао искључива правила у погледу рокова која би прецизно одредила колико треба да траје судски поступак да би се сматрало да је окончан у разумном року, Управни суд је полазећи од чињенице да је правна сигурност императив који захтева да суђења не трају дуже него што је оптимално потребно, али да кратки рокови нису увек гаранција добре правде, већ да начело доброг вршења правде има већи домет од начела разумног рока, што може оправдати избор мање брзих, али праведнијих поступака, оценио да се трајање поступка у конкретном случају не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Имао је у виду и прописано одредбама члана 177. ст 1. и 2. Судског пословника („Службени гласник РС“, бр. 110/09 ... 18/22).

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на

суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега, сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Полазећи од чињеница и околности од значаја за доношење одлуке и специфичности чињеничних и правних питања у овој правној ствари, Врховни суд налази да је правилно поступио Управни суд када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У ћу 44821/23, као и да су наводи жалбе предлагача неосновани. Предлагач своје становиште о повреди права на суђење у разумном року заснива на трајању управног спора и на недовољној активности Управног суда. Међутим, Врховни суд налази да се у конкретном случају дужина поступка у периоду од подношења тужбе Управном суду 22.08.2023. године до подношења приговора 12.09.2025. године не може сматрати повредом права на суђење у разумном року. Наведени период није пратила неактивност суда, јер су предузете радње ради стварања процесних услова за одлучивање, а не ради се о предмету који захтева хитност у решавању. При том, рад Управног суда је био редукован и отежан у периоду по расписивању избора за народне посланике 01. новембра 2023. године, који су одржани 17.12.2023. године. Коначно, неизвесност предлагача о исходу поступка по тужби је отклоњена доношењем пресуде У ћу 44821/23 од 04.12.2025. године, која је експедована из Управног суда дана 12.12.2025. године.

Имајући напред наведено у виду, Врховни суд налази да је правилна одлука о одбијању приговора ради убрзавања поступка у предмету тог суда У ћу 44821/23, да су наводи жалбе неосновани, па је применом члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року у ставу првом диспозитива одбио жалбу предлагача.

Врховни суд је у ставу другом диспозитива, одбио захтев предлагача за накнаду трошкова поступка применом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, сходном применом члана 153. став 1. Закона о парничном поступку, јер предлагач није успео у поступку заштите права на суђење у разумном року.

**Судија
Јелена Ивановић, с.р.**

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба,
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић